

Wrijdag 24 Juli 1942.

Vandaag konden wij een
bezoek aan Den Haag gaan
brngen, d. w. v. wij afkloppen
met de N. K. H. Stam en konden
dan vrij in- en uit stappen,
waar wij wilden. We deden
dus precies waar we hin in
kregen. In Haarlem stapten
we rustig over, maar rijden
konden we niet hoe voorbij
laten gaan: want dit is een
oud, bekienwaardig stadje.

Teke oude gebouwen en huizen
met aardige gevels. Rekenen
de pandaats. De oude
Universiteit en het raad-
huis afken zijn een bezoek
aan hiden den volle waard.
In Den Haag bekeken wij
erst het Binnenhof, waar
de Eerste Kamer zijn vergadering
houdt, de Raad van State
gevestigd is en vele Departe-
menten. Binnen het Binnen-

hof zaggen wij een standbeeld
van de Vader des Vaderlands:
prins Willem van Oranji.

Wij raadpleegden ons Stempel-
boekje van de Haagse W. V. V.
en besloten eerst de Gevangen-
poort te bechichtigen. Dit
ging nog niet hoe eenvoudig,
want het drukke bezoek
maakte dat het Museum
herhaaldelijk vol was.

Eindelijk gelukte het ons toch
binnen te komen en zaggen
wij de gruwel. wechtingen, die
vroeger in de gevangenis
gebruikt werden. In het
midden van de kamer
stond een pijnbank; het
stachtoffe moest languit
gaan liggen, armen en benen
uitgespreid en deze werden
den vastgebonden. Boeien,
dunnereboven, brandmechen,
waren in verschillende af-
metingen den hoorgeschild.
In deze gevangenis is ook Coln.
de Wit gevestigd en vandaaruit,